Ankenævnet for Forsikring

905/12

Den 5. december 2012 blev i sag nr. 83.103:

xxxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx xxxxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring i Tryg Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har anerkendt erstatningsansvaret for en påkørselsskade, der hævdes at være forvoldt af den forsikrede bil i Tyskland den 29/5 2011. Han bestrider, at den omtvistede skade er forvoldt af den forsikrede bil. Han er desuden utilfreds med, at selskabet i anledning af skaden har opkrævet ekstra selvrisiko for førere under 26 år.

Selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar med henvisning til, at et uvildigt vidne har oplyst, at klagerens bil påkørte modpartens parkerede bil. Selskabet henviser til, at skaden på modpartens bil er godkendt af en taksator, og at det derfor ikke har grundlag for at bestride opgørelsen. Selskabet har opkrævet ekstra selvrisiko med henvisning til, at klageren selv indledningsvis har forklaret, at hans 19-årige søn var fører af bilen på skadetidspunktet.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 22/8 2012, fremgår bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Vi, (vores søn og jeg) er kørt til Flensborg, vi skiftes til at køre, vi parkerer 2 steder nær havnen på Flensborg.
Jeg modtager senere en opkrævning på selvrisiko uden videre specifikation og ringer til Tryg for at høre hvad det går ud på der får jeg at vide at vi skulle have påkørt en anden bil hvilket vi ikke har bemærket.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …

Umiddelbart synes jeg sagen lyder mærkelig vores bil har ikke nogen skader, og en dør der ved uheld smækker ind i den anden bil kan da ikke lave skader for 15000 - hvis det er dette der skulle være sket. Hvor om alting er under 'forhøret' telefonisk af [selskabets medarbejder] mener hun jeg har sagt at det med sikkerhed er vores søn der har kørt bilen det har jeg aldrig sagt, da vi begge har kørt bilen på turen mener jeg tvivlen skal komme mig til gode og at man ikke kan opkræve den høje selvrisiko."

Heroverfor har selskabet i brev af 8/10 2012 til nævnet anført:

"**Kort beskrivelse af sagen**
Skade sket i udlandet, Tyskland - Flensborg. Sagen blev registreret hos os den 14. oktober 2011 i forbindelse med, at vi modtog krav fra et Tysk selskab (Interschaden). Det blev oplyst, at vores kunde havde påkørt en parkeret bil (modparten). Vi bad kunden om at indsende en anmeldelse.

Den 24. oktober 2011 noterede vi i vores system: 'ft kender intet til uheldet. Aftalt at vi får mere fra IS og infoer ft.'

Den 29. november 2011 modtog vi en erklæring fra det tyske selskab (oversat her):
'De sender os kopi af den 'seddel' fra vidnet …, som har efterladt seddel hos den tyske part/skli. Af seddelen fremgår, at vidnet har overværet, at det beskadigede køretøj blev påkørt af en sølvfarvet Ford Fiesta reg.nr. .... Herudover anfører de, at hvis vores kunde har det pågældende køretøj og har været på stedet den dag, bør vi anerkende erstatningspligten. Det kan tænkes at jeres kunde ved ind/udkørsel ved parkering ikke har bemærket påkørselen.'

Herefter var der igen kontakt med vores kunde, der bl.a. oplyste pr. telefon, at der deres køretøj ikke havde skader. Kunden ønskede oplysninger om skaden på modparten bil.

Den 5. december 2011 talte vi i telefon med vores kunde, og i den forbindelse noterede vi: 'Jeg har ringet og snakket med Hr ftag - [klageren] - han fortæller, at sønnen, …, på 19 år har haft lånt bilen den dag og har været i Flensborg. Der er intet at se på deres bil, så skaden på mps bil er formentlig ikke ret stor - jeg anerkender med forbehold for kravets størrelse. Da jeg afslutter sagen og fortæller, at der er forhøjet SR pga. fører under 26, vil han trække oplysningerne tilbage og siger, at han aldrig har sagt, at det er [sønnen] der har kørt bilen. Jeg har forklaret ham, at jeg ikke kan ændre på de oplysninger han har givet mig, uanset om det er optaget på bånd eller ej.'

Vi modtog dokumentation for reparationen af modpartens køretøj (taksatorrapport, omfangsbeskrivelse, fotos m.v.), som blev sendt til vores kunde.

I e-mail af 4. januar 2012 skrev kunden: 'Det er nogle meget dårlige billeder. Jeg må fastholde intet kende til skaden på venstre bagskærm på bilen, så burde der være skade på vores højre side, vel på højre forskærm det er der bare ikke.'

Vi forsøgte herefter at indhente nærmere fra vidnet i Tyskland, herunder en beskrivelse af uheldet, skitse m.v.

Ultimo april 2012 modtog vi yderligere oplysninger fra vidnet (oversat her):'Der sad to personer i det skadevoldende køretøj. Den yngre af de to mandlige personer bakkede ind i en parkeringsbås og strejfede derved skærmen på det sorte køretøj. Efter at have kørt frem og til-

bage nogle gange forlod de bilen. Muligvis har de ikke selv lagt mærke til skaden. Efter ca. 15-20 minutter kom de to personer tilbage og kørte derfra.'

Vores kommentarer
Efter vi har modtaget klagen, har vi gennemgået sagen på ny.
Der er fremlagt vidneforklaring i sagen. Vi har intet grundlag for at antage, at der ikke skulle være tale om et uvildigt vidne, hvorfor vi må lægge forklaringen til grund i sagen. Det kan bemærkes, at vidnets uddybende forklaring er indhentet ca. 1 år efter skaden, men når hensyn til, at vidnet gav sig til kende straks efter uheldet ved at skrive sit navn samt vores kundes nrplade ned, og gav oplysningerne til den skadelidte modpart, har dette forhold ikke betydning for sagen.

På baggrund af vores kundes forklaring, bl.a. om at han sammen med sønnen har været i Flensborg, og parkeret i flere omgange, sammenholdt vidnets forklaring, gør jeg gældende, at det kan lægges til grund, at vores kundes søn påkørte den parkerede modparts bil. Jeg gør endvidere gældende, at der herved skete skade på modpartens bil.

Skaden på modpartens bil er godkendt af en taksator, og vi har ikke grundlag for at bestride opgørelsen. Herefter må vi fastholde, at vi skal betale for skaden på modparten bil.

Vores kunde bestrider også skadens omfang, og han har bl.a. henvist til, at der ikke er skade på hans bil.

Vi har ikke besigtiget kundens bil, men det forhold, at der muligvis ikke kan konstateres - større - skader på bilen, kan ikke i sig selv godtgøre, at skaden på modpartens bil ikke er forvoldt ved det omhandlede uheld. Hertil kommer, at vores kunde i en situation som den foreliggende, hvor han er part i uheldet, ikke siges at være uvildig.

Vedr. vores opkrævning af forhøjet selvrisiko
Vi fastholder også, at der skal betales en forhøjet selvrisiko. Vi lægger her afgørende vægt på den forklaring, som vi i første omgang modtog fra vores kunde pr. telefon. Den 5. december 2011 oplyste kunden til os, at det var sønnen, … på 19 år, som var fører af bilen. En forklaring, der også klart støttes af vidnets forklaring. Herefter fastholder vi opkrævningen af på selvrisiko 9.141 kr. Jeg henviser til kendelser nr. 59.798, 77.574, 69.214, 70.403, 68.667, 768.037. Vi vedlægger kopi af sagens bilag, jf. bilagslisten."

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3 Selvrisiko**
3.1 Aftalt selvrisiko
Den aftalte selvrisiko fremgår af policen.
…
3.2 Ekstra selvrisiko
Hvis der sker en kørselsskade, mens bilen føres af en anden end forsikringstageren, registreret bruger eller disses ægtefælle/samlever, og føreren er under 26 år, gælder ud over den aftalte selvrisiko en ekstra selvrisiko på 5.950 kr. (2010 indeks)."

4. 83.103

Nævnet udtaler:
Det indklagede selskab er ansvarsforsikrer for klageren og kan i forholdet til modpartens selskab afgøre skyldspørgsmålet, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet under henvisning til vidnets oplysninger har anerkendt ansvaret for skaden på modpartens bil.

Efter det oplyste finder nævnet ikke grundlag for at antage, at taksatoren har godkendt andre skader end dem, der efter taksatorens vurdering hidrører fra færdselsuheldet den 29/5 2011. Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet i overensstemmelse med sædvanlig praksis har udbetalt erstatning på basis af den foretagne taksering.

Nævnet finder at måtte lægge til grund, at klageren indledningsvis oplyste til selskabet, at bilen blev ført af hans søn på 19 år. Dette ses i øvrigt at være i overensstemmelse med vidnets forklaring. Nævnet kan på den baggrund ikke kritisere, at selskabet har opkrævet ekstra selvrisiko for førere under 26 år, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson